

Prawo do zasiłku celowego a przyznanie tego zasiłku

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 18, październik 2014 00:00

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 1632

Ustalenie, że wnioskodawca spełnia przesłanki do otrzymania zasiłku celowego nie oznacza jednak, że powstaje obowiązek uwzględnienia zgłoszonego żądania w całości lub w części. Wyrok WSA w Rzeszowie z 2 października 2014 r. sygn. II SA/Rz 722/14.

Zasiłek celowy jest świadczeniem pieniężnym z pomocy społecznej zależnym od spełnienia kryterium dochodowego (art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej). Ma charakter pomocy doraźnej i ukierunkowany jest na zaspokojenie określonej potrzeby bytowej. Jest również świadczeniem przyznawanym w ramach tzw. uznania administracyjnego. Oznacza to, że właściwe w sprawie organy dysponują pewną dozą samodzielności w określeniu stopnia zaspokojenia zgłoszonej przez stronę potrzeby bytowej, przy uwzględnieniu ogólnych celów i zadań pomocy społecznej, w tym że ma stanowić ona dla osób potrzebujących wsparcie w przewyciężeniu trudnych sytuacji życiowych, których nie są w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości (art. 2 ust. ustawy). Ustalenie, że wnioskodawca spełnia przesłanki do otrzymania omawianego zasiłku nie oznacza jednak, że powstaje obowiązek uwzględnienia zgłoszonego żądania w całości lub w części. Jednak odmowa wymaga przekonywającego uzasadnienia. Przy podejmowaniu decyzji organ powinien kierować się dobrem danej osoby i mieć na względzie, że pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka (art. 3 ust. 1 ustawy).

Źródło: [CBOSA](#)